

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2013

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

בפני כב' השופטת נורית אחיטוב, אביד

כב' השופטת מרים דיסקין

כב' השופט דענו בן-יוסף

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אבא גואל גואלי רצון (עציר)

–
נכחים:

כ"כ המאשימה – עו"ד דליה אברמוף חנוניד רנית בר-און
כ"כ הנאשם – עו"ד רויתל קוצר ועו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן
הנאשם הובא באמצעות שב"ס

פרוטוקול

כ"כ הנאשם: לפני שחברתי מתחילה אני מבקשת לומר, כיוון שהסיכומים בע"פ נשמעת לבקשתך, נוסף לסיכומי התביעה, אני מקווה שאנחנו לא בתגובה לסיכומי ההגנה.

כ"כ המאשימה: אני מנתיחה לקצר. בתיק זה, כמו כמעט בכל התיקים הפליליים, השאלה הבסיסית היא של מהימנות – בית המשפט יקבע מי מהיגן ואת המצאים השבדתיים. בענין התחלה, הבסיס היא עובדתי לבני ניה שנועשה בנשים – אם הן אוטרות אמה, אם הן לבשו כן, מדוע הן לבשו, אם הן מדברות שקר או אמת – זה בסיס עובדתי. הסיבה העיקרית שפניתי לבית המשפט והתלבטתי בענין זה, בעקבות העובדה שהשאלה המשפטית המרכזית שעמדה בפני הדיון כאן או שיה שכתבו את הסיכומים והיא לגבי תחולת סעיף 375א', מצבים בהם לפחות הסחוקק לא פירט אותם בניסוח בהצעת החוק, אלא נטיטואציה כמו במשפחה. מדי שלפחות כרנע קיים פס"ד מנחה של בימ"ש בירושלים. לקערת בית המשפט אנו סבורים שהסיטואציה שם אינה שונה, אלא דומה. אני מתכוונת לפסק הדין בענין ד.א. אקדים ואומר לבני המקרה של ד.א. שלעניות דעתנו הסיטואציה מאוד דומה לסיטואציה דכאן. בית משפט שם קבע מפורשות שהסעיף יכול להחיל במקרה זה כיוון שהזכויות הבסיסיות של הקרבנות הופקעו, בית המשפט שם ניתח, הדיון הערעור נקבע לשנה הבאה. אנביע נייד מדוע אנו חושבים שהמקרים דומים בהרבת דפוסיים של התנהגות הנאשם, חונתהגות הקרבנות והתרחשויות. אשתדל לדבר דק בראשי פרקים, שכן את האינדוקציות לבני שלילת החירות והשליטה הממשלית בחיי הנשים פירטנו בסיכומינו, כמו גם את החלק השני של המשואה, שהייתה שם מטרד לעורך קבלת שירותים. שגם אותה פירטנו בסיכומים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

22 דצמבר 2013

1 אני ערוך לכך שהאלימות הפסיקת שהתרחשה במקרה בעניין ד.א. מזעזעת, אין טילים להגדיר אותה.
 2 אני מסכימה שאללימות פיגוע כזו לא הייתה כאן. אני לא חולקת ועל ההבדל הזו אני אדבר בהמשך.
 3 במקרה שלנו כן הייתה אלימות בצורה אחרת. כשהנאשם דוחף את כף רגלו לאיבר מינה של אישה
 4 או שדחף לזלזה מחגשים את ראשו לאיבר מינו כשיטואציות שהן רצו לקיים יחסי מין אבל לא
 5 סאלה, והן תיארו את זה והדברים מפורטים בסיכומיינו וכך אני לא תוזרת אלא כמשפט, יש בכך
 6 אלמנט של אלימות.

7
 8 **בית המשפט:** בחלק מהמרכיבים בעברות אלימות הוא הייגדר הסכמה. היכן במקרה שלנו מדובר על
 9 אי-הסכמה?

10 **ב"כ המאשימה:** לא דיברתי על ויקטוריה, למשל. הן לא הביעו התנגדות בשום דבר כי, למעשה, הן
 11 היו נטונות בסיטואציה של השפעה מוחלטת, שהוא שלט כוח. אני מדברת על האם הנאשם נטול
 12 אלימות: האם באמירותיו יש גוון של אלימות? אני לא בטוחה להגיד שזו האלימות שהייתה במקרה
 13 בים. אני מסכימה שלא הייתה אלימות פיגוע, לא הייתה הכאה, למרות שכטלפון אנו שומעים אותו
 14 מאיים ואומר שיכה את הילד. אמרתי שאני אתייחס כיצד זה אמור להשמיע, ואני מסכימה. אני
 15 אגורל שהנאשם, נכון שהוא לא הכה, עדיין אני אומרת שמעשיו או הוא, בהתנהגות, אינה נטולת
 16 אלימות. גם בחוקים שלנו, לאלימות יש הרבה ביטויים. אתייחס להשלכה או האם כיצד אלימות
 17 משפיעה. העובדה שכאן לא הייתה דמות פיגוע, שוב, אינה יסוד מן היסודות של סעיף העבירה והיא
 18 לא שוללת את האפשרות לטלוט בזולת גם ללא אלימות פיגוע. אני בטוחה שיש איזו השלכה על
 19 רבות הענישה ועל כל מיני אלמנטים. אני אחזור על נקודות דמיון בהתנהגות.

20
 21 **בית המשפט:** כאשר מדובר ביחסי מין בהסכמה, אז השאלה של אלימות היא בעייתית מאוד. כל
 22 המעשה הביני מוסכם, השאלה אם אפשר לפרק את זה עד כדי כך לעדמים, מפני שכשאישה נכנסת
 23 לתוך משרכת מינית כזו שהיא מסכימה לו, איך את מצליחה להפריד והופכת את זה לעניין
 24 האלימות? אי-אפשר לנתק את זה מיחסי המין.
 25

26 **ב"כ המאשימה:** בעברות של יחסי המין, במסגרות שהאשמונו את הנאשם בעבירות מין, אז חשבנו
 27 שאין משימות להסכמה, אז שזה מצב שמנוג התנגדות או שזה מצב שמנוג אי-הסכמה מפורשת, כפי
 28 שפורט, העבירות היו שונות. מה שאפרתי עכשיו במסגרת יחסי מין - הנאשם לא האשים בה
 29 בעבירות מין כיוון שבהייתה ביצוע המעשים, הוא עשה את כל המעשים עם הנשים כשהן כנויות לו
 30 ופתוך אינו שהיא הסכמת שבעת מכוונה.

31
 32 **בית המשפט:** לשינוך, כל מעשי המין נעשו בכפייה
 33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רגון (עציר)

22 דצמבר 2013

1 **ב"כ המאשימה:** בהחלט לא. אם אני דוחפת את חברתי, זה אומר שעשיתי אקט שיש בו אלמנט של
2 אלימות פלילית. אמרתי שהנאשם, בהתנהגות שלו, הוא לא נסול אלימות לחלוטין. זה כל מה
3 שאמרתי. אני מוכנה לוותר על המשפט הזה.

4 **בית המשפט:** אותה נקודת מוצא שכל מה שהן עשו, גם אם היה בהסכמה, זה לא היה בהסכמה;
5 המצב הנמשי של התולונות ומודעותן אינה שונה בכל אחת מהסיטואציות, זו אותה מודעות. על מה
6 זה בולט? איפה קו חבול? איפה השליטה מסתיימת ואיפה מתחילה החסכמה? יש כתב אישום
7 שחלק מהמונחים נעשו בהסכמה וחלק נעשו בהיעדר הסכמה, אז זה עובר לשליטה.

8
9 **ב"כ המאשימה:** חלק מעבירות המין לגבי חלק מהנשים שלגביהן הנאשם מואשם בעבירות המין,
10 באנו ואנחנו שמכל נינו סיבות שאם הנאשם מואשם לגביהן, בכלל סגור החוקה בתנאי עבדות,
11 אגרט חוזרים בנו. העבירה בכלל לא הייתה קיימת. לגבי מורן הן ומיסל, העבירה לא הייתה קיימת
12 בעת שהעבירות ברצונו, של החוקה בתנאי עבדות, כך שהיא בכלל לא רלוונטית. גם אם הן היו במצב
13 שנוגע התנגדות, כמו בהסכמה הזו. הגשט כתב אישום וסברנו שכאן מדובר בשאלה של מדיניות,
14 שאנחנו הולכים על העבירה המרכזית, שמכח כל המעשים שבוצעו כלפי הנשים והתנגדותן שהיו הן
15 פרו של החוקה בתנאי עבדות, כולל המעשים המיניים, לכן יכולתי להגיש אישומים נוספים. שירותי
16 חסין הם חלק מעבירות חוזרות בתנאי עבדות. אני אומרת שאני צריכה להוכיח שליטה ממשית כדי
17 לקבל שירותים, לרבות שירותי מין. שירותי מין ומעשים מיניים כאלו או אחרים נעשו במסגרת
18 השליטה.

19
20 **בית המשפט:** אז מדובר בהסכמה לכאורה?

21
22 **ב"כ המאשימה:** מדובר בהסכמה מתוך האמונה, מתוך הסכמה לרצות אותו. אנו סבורים שלא חיה
23 צורך אישום נוסף לעניין עבירות המין. שכן זה חלק מהשירות ששנים נתנו לו במסגרת השליטה שלו
24 בהן. כשאני מגישה כתב אישום על עבירה אינסי, אני צריכה לראות איך חוסר ההסכמה בא במנין.
25 הן רצו לרצות אותו.

26
27 **בית המשפט:** מפנה לסעיף 4(345) שטרבר על חיעדר יכולת לחביע התנגדות. באיזה שירותי מין
28 מדובר? מעשים מגונים? אינסי? מה סוג המעשים המגונים

29
30 **ב"כ המאשימה:** כל אישה היא אילו שירותי מין היא נתנה לנאשם. הדברים נבלאו מתוך העבירה
31 העיקרית. דברה בעזותה אמרה שהנאשם דחף את ראשה לכיוון איבר מינו, על סטך זה אני אגיש
32 אישום נפרד? אני מבקשת להוסיף לפי סעיף 184 וחשבתי שכמדיניות אני לא צריכה לטעון את זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2013

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

1 לגבי החשודה עם ד.א, אפשר היה להשוות את המעשים המיניים במסגרת החוקה בתנאי עבודת.
2 ממוקום של ראיית התמלוגה ולא טכניית המחוז.

3
4 **בית המשפט**: הנאשם שלח את המתלוננת לקבץ נדבות מחזקת עד הגרוב. את פרט חספף הן
5 השאירו לעצמן ולילדים והוא עשה לנו הקצבות או הן הקציבו לו.

6
7 **ב"כ המאשימה**: היו הוראות אף הן חייבות להתנהג ולדבר שעה שהנאשם נושא. גם במקרה של
8 ד.א היא נסעה ללונדון.

9
10 **בית המשפט**: לטעמו, האובדנת שונות בין שני המקרים. אהנו סכורים את כסף הדין, קראנו אותן.

11
12 **ב"כ המאשימה**: אני יכולה לנסות לטעון את בית המשפט או לפנות להצביע על כמה נקודות: בשני
13 המקרים, הנאשמים כבשו או יצרו את אמצעי השליטה באמצעות הקשר או הדימוי של מוצדק על
14 של כח אלוהי ושל קשר לאלות, כל אחד והמריאציה שלו.

15
16 **בית המשפט**: זה לא אותו דבר בהחלטה בתשובה!

17
18 **ב"כ המאשימה**: ההבדל, אני חושבת, הוא שהתלונני להצביע כמה הם דומים – קודם כל, תחבול
19 הוא במכלול נסיבות, שמצטרפות ומצביעות האם, זה מקום שליטה ממשית באדם, בחייו, באיזה
20 שחף אופן מאו שולל את חירותו, והכל לטענה פוגענית לצורך: קבלת שירותים אישיים. גם אם
21 הנאשם כאן שלט בשנים שליטה ממשית ובית המשפט יקבל את זה, או שלל את חירותו, אם הוא לא
22 עשה זאת כדי לקבל מתן כסף או שירותים אישיים אחרים או שירותי מין, אין כאן עבירה. העבירה
23 הוא מכלול של נסיבות שמלמדות על השליטה – כמו עבירות הסחר בבני אדם – שאי אפשר לתוכיח
24 או הרבה פעמים לא היו ראיית לגבי הקנייה והסכירה של האשה ולמדו על כך מתנהגות המעלים,
25 מההתייחסות אליהן כחפץ, מהנכמת אפשרותן לתקשר כלפי חוץ יעוד, אותן דבר כאן – מכלול
26 אינדוקציות של השתלטות על הזולת, שאותה שולט באופן אפקטיבי על הנחיה, אך על התנהגות
27 בצורה ממשית שוללת את חירותו, יש חלופה שלישית של הוכחה שאליה לא אתייחס והכל לצורך
28 אילו שהיא מטרה, יצירת האמון כוונת היה, אצל שמהם, מעין התאהבות. בהתחלה שניהם כבשו את
29 קרבות הנשים במתווה של קסם ושל אהבה.

30
31 **בית המשפט**: אילו לא היה מדובר בכמה נשים?

32
33 **ב"כ המאשימה**: תלוי מה היא עשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2013

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

בית המשפט: אמרת "מעין התאבדות", נשים גם מתאבדות בגברים אלימים,

ב"כ המאשימה: בהכשך הדרך, כן.

בית המשפט: ואז זה גם שמור?

ב"כ המאשימה: תנו מה קורה בהמשך, ואולי בית המשפט שאל אותי איפה אני רואה נקודות דמיון והנקודות הן כמתנהגות של הנאשם, בהתנהגות הנשים ובהשקלות הדברים. הנקודה הראשונה היא הכיבוש, שהוא על-ידי התאבדות. שתייהן הציגו את עצמם כאנשים בעלי נחות או אלוקות בצורה כזו או אחרת. החיבור של הנשים, הן גם עשו שימוש בנשים אחרות, קודמות, וגם הן לא התחטנו – זה לא מדויק: הנאשם כאן התחנך ברבנות עם האישה הראשונה, נקודה. הנאשם ד.א. התחנך עם האישה הראשונה.

בית המשפט: בתיק האחר יש נקודה מאוד חשובה, אומרים שהנשים שם הפכו להיות מוכות והאבה נעלמה. במקרה שלנו מדובר באהבה עד החקירה.

ב"כ המאשימה: האהבה לא נעלמה במקרה שם. גם עם הנשים יוצאות אל התקשורת ולמעט אישה אחת מגיעות עליו, באות בטיעות אל חמרינה, לחיפך. הייתה אהבה שם, באופן פרדוקסאלי, למרות כל האלימות.

בית המשפט: היחס השתנה כשהנאשם אמר לאחת המתלוננות "את לא תהיי כמו מעיין" ולא קיים איתה יחסי מין.

ב"כ המאשימה: לא, הוא התעלל באהבת והעניש אותן. אפילו את יהודית, למשל. הוא העניש על כך שהיא הסתכלה בגבר ואמר לה "תנה, תלדה לך ילדה נכה". מבחינה זו עונש.

בית המשפט: גבר שקטאי לאשתו עובר עבירה?

ב"כ המאשימה: הנאשם איים בנשיה עם כל מיני עונשים, למעין הוא אמר "סכונים בבטן" וללאה הוא החזיר את האסתמה. מבחינתן, מי שיכול לרפא יכול גם להרג. לגבי המקרה ב-ס, כשאומרים שמאמונה מנוורת, גם הנשים הזדונו עם הנאשם.

לגבי היכולת, למשל, לשלוט על אדם ולגרום לו לנהוג מתוך אמונה, כמו שהנשים בשני המקרים האלוניו לנאשם ולכן פעלו לפי הנראותיו משום שהוא יכול להרע ומשום שהאמינו שהוא צדיק,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

22 דצמבר 2013

1 התגפעת הזו מוכרת גם כמקומות אחרים. לכן נעזרת בניגוד ידוע שבטרם שולחים אותן לאירופה
2 – פרטת קולניס.

3 **בית המשפט:** יש לך פס"ד ממדינת העולם שמישהו קבע שכתו אז לא דבר חוקי?
4

5 **ב"כ המאשימה:** אהנו לא כתייחסים לעניין של הכת כאן. אני חושבת שמכועט ואין מדינה, וערכתי
6 את החיפוש הזה לפני שנים, שיש עבירה רק בצרפת ואני לא יודעת לומר כיצד היא מוגדרת. בשעתו
7 היה בדידה עונש של המש טונה מאסר. כשערכנו ודפשו בכל מיני מקומות בעולם, לא מצאנו עבירה.
8

9 **בית המשפט:** ולשבת וללמוד כל היום מהבוקר עד הלילה בכלל לא נכנסים לתוך מישהו הביתה
10 ואומרים לו איך לנהוג, מה לעשות ובמה לעבוד? על כל פנים אתם לא טוענים שזו כת?
11

12 **ב"כ המאשימה:** אני לא יודעת אם זו כת או לא.
13

14 **בית המשפט:** אבל הכאתם סופחים.
15

16 **ב"כ המאשימה:** מוכיחה אחד אמר שכן ומופחה אחד אומר שלא. הוא בא להסביר את ההונאה
17 של הקבוצה הזו, של קבוצה. הוא גם אמר שהיא פוגענית, כך גם במקרה בי-ס, זו כת. בהכרעת הדין
18 שם אין התייחסות אל הקבוצה כאל כת.
19

20 **בית המשפט:** אתם טוענים שזו לא כת?
21

22 **ב"כ המאשימה:** אני טוענת שאדם יכול לבוא, אני יכולה לרצות להיות עבד של מישהו, לרצות
23 לקחת את חיי. השאלה האם זה נוח לנטימצייה לזה שחזר לי, שמשעבר אותי, האם זה ניתן
24 לנטימצייה בכך שהסכמתי להיות בשיטואציה הזו: הן רצו לשרת אותי, הן רצו להעניק לו טובות
25 לילה, הכל מתוך אמונה. זה נותן לו לנטימצייה לנצל באגדת החדרת, לשלוט על חייהן ולדרוש דיווח
26 יומימי על כל צעד ושעל? אזו טוענים שהמחוקק כן עשה את זה.
27

28 **בית המשפט:** מכח מה? מכח הסעיף שנועד למטרה אחרת.
29

30 **ב"כ המאשימה:** זה לא בפרט אחד או אחד שיש יחסי זוגיות של ייעו וקחי, אלא אך ורק לעורך
31 הקידום וערכים שלו. האיש הזה לא עבד עם אחד בחיי.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 דצמבר 2013

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

בית המשפט: איזה ערך רצה המחוקק להגן כסעיף שמכוחו את מבקשת מאיתנו?

ב"כ המאשימה: הוא רצה שלא תופק האוטונומיה.

בית המשפט: או למה המחוקק לא אמר את זה וצריך לעשות זאת בדרך של פרשנות אם זה כל-כך ברור?

ב"כ המאשימה: יש הרבה דברים שלא התחילו לשר באורה ברורה, גם עכורת האונס - עד שנת 1980 לא הייתה עבירת אונס.

בית המשפט: אפשר לזקק לסעיף תכנים שאלותם לא התכוון המחוקק?

ב"כ המאשימה: כן הסעיף רצה להגביל עצמו לעבדים זרים, אני חושבת שהמחוקק היה אומר ועבדים זרים, הסעיף מדבר על החזקה שיוצרת אובדן כל אוטונומיה עצמית על החיים של עצמו, וזה לא חייב להיות דווקא ביחסי יעבר-מעבד.

בית המשפט: אבל את זה צריך להוכיח.

ב"כ המאשימה: אנחנו חושבים שההתנהגות ומה שהנאשם, דרש מהנשים וכפי שמנינו, נוצרה על כך שהופקעה מחן האוטונומיה, השליטה על חייהן ושיקול דעתן.

בית המשפט: העבירה נכנסה לתוקף בשנת 2006, כל 12 הנשים שהעידו כאן כבר היו במועד של עבדות, לשיטתך, גם לפני כן, ביום שהוקק החוק או ביום שנכנס לתוקף, איך אפשר לשנות כדיעבד את כל הקשרים שנוצרו בין הנאשם לנשים? אי-אפשר לנגוד את זה, האם באותו רגע הנאשם היה צריך לתשוב ולהגיד "כל מה שעשיתי קודם, שעבדתי אותן?"

ב"כ המאשימה: לא ביום אחד ולא כיומיים - במשך ארבע שנים הוא יכול היה להפסיק את הניתוק שלחן בחברה ומהמשפחה, אפשר לטקס, עובדה שחן משתכבנות חוסם.

בית המשפט: הוא היה צריך להגיד "סחיום כולקו נפגשות עם ההורים".

ב"כ המאשימה: לקח ארבע שנים עד שהמדינה נכנסה לתמונה ובתקופה זו נולדו לנאשם ילדים נוספים, הוא מאל בצורה לגיטימית עד שנת 2006 וזו לא הייתה עבירה, ברגע שהמדינה נכנסה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

22 דצמבר 2013

- 1 לתמונה והווילון היחודי שנוצר וסגור אותן לא היה מתמוגג ועדיין הן היו ממושיכות לומר שהכל
2 טאה אחוז, או שאלת בית המשפט תהיה נכונה כיוון שהנה, לא תיה מה לעשות. הראיה שכן היה מה
3 לעשות. אם הוא היה משנה את דרכו בצורה אחרת - היה מאפשר להן ללכת ללמוד - הן רצו ללמוד
4 תפניה, הן לא קיבלו אישור.
5 בשני המקרים הנאשמים עשו שימוש בכך שהם החזיקו את המתלוננת יצרות בלילה וגם בהתשתן
6 בלילה בשיתוף אריכות. ההבדל היחיד בין שני המקרים היא באלמנט.
7 בשני המקרים עשו הפרד ופסול ונשי שימוש בניתוק ובידוד מהמשפחה ומהחברה כדי לשלוט.
8 ההשפלה ותכיוון היו, בשני המקרים, שימוש בכינוי "זוונה", "פרוצות" וכד' - המתלוננת הושפלה
9 בדרכים שונות. שם השתמשו במונח, וכאן בביקוח ובידיעה. אחת השיטות היתה הלשנה ובמקרה
10 שם השיטה הייתה וידוי.
11 לגבי האלימות במקרה שלנו, אני רוצה לעשות אנלוגיה בין עבירה אחרת כגון חטיפה. כמובן
12 שמדמיינים שמישהו תופס, נטנס וכי'. גם הסעיף עצמו נדבר על כך, איננים או אמצעי גרסית
13 [מצטטת]. במקרה שלנו הנאשם אולי לא הפעיל את פויו, ובכח פויו יש אלמנט מאוד מחשי
14 לעבירות, אך אתה כופה משהו על מישהו. העובדה שבמקרה שלנו לא היה כמו ברמה של המקרה
15 ב-ים, לא אומר שלא הייתה שליטה. הנשים קיבלו ענשים ויש מרי של "עשיית הנשים" בסיכומים.
16 אמנם במקרה שם הנאשם שם שלח אותן ואמר להן כמה כסף לגבות בקיבוץ הנדבות, אך כפי
17 שראינו בסיכומים, הנשים כלכלו אותו מבחינת תוונה, לבוש ועוד. אני אמרת שהכספיות, הכספה
18 כאן, שהיא מדברת בעד עצמה שזה לא היה תוצר משני, אלא זו הייתה תמורה.
19 דבר נוסף שאנו חושבים שאחד משטעונוי ואסרו זאת במקרה ב-ים. לא בהגרת התתליק בקבוצה
20 חזו הנאשמים התחילו לנהוג כפי שהגו, בסופו של דבר, אך בדעבך זה נח שהם עשו. זו לא הייתה
21 הכוונה או המטרה שלהם. בשלב מסוים, לא בשנה הראשונה או לא באישה הראשונה, אך כשהוא
22 ראה כי טוב, הוא התחיל להגריג ולהגו כפי שהוא נהג, זו הכוונה.
23 לענין הכת, השבדה עננית שזו כת, גם אם זו כת, זה לא אומר שההתנהגות בתוך הכת הזו לא
24 מקיפה את העבירה או לא הייתה התנהגות פוגענית. זה לא אומר שזו לא קבוצה.
25
26 **בית המשפט:** העבירה הזו יכולה לחיל על אדם אחד עם מושבעד אחד!
27
28 **ב"כ הנאשמה:** נכון.
29
30 **בית המשפט:** איננו תוחים אם לא הנעתם לעניין של השעבוד דווקא בשום שהיה מדובר בהרבה
31 נשים.
32

בית המשפט המהמי בתל אביב - יפו

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון (עציר)

22 דצמבר 2013

1 **ב"כ המאשימה:** אני לא יודעת. בשעתו הגיש כתב אישום אחד. אני חושבת שהכמות מועילה,
2 מדגישה ולא מותירה ספק לגבי ההתנהגות המטרה שלה. כשהמטרה חוקרת או כשמוגשת תלונה.
3 אנתו לא בוחרים פראש את התיקים. אני יודעת שהוגש כתב אישום בשינוי בהיפה נגד אדם אחד
4 שהחזיק זוג והגיעו להסדר טיעון שם.

5 **בית המשפט:** אני שואלת דווקא בחקשר לכן שהבאתם ראיות שלמות לגבי המת. לפחות במוזלך
6 ניהול המשפט לא ניתקתם את הדברים?

7
8 **ב"כ המאשימה:** אני לא מסתירה מבית המשפט דברים, אך לא כל כח או לא כל דת פגיעה בחבויים
9 שלה. לא כל דל וכל כל כח פוגעת בכל נחומי החיים ומפגינה את האוטונומיה מהם. אלת הראיות
10 שהוכחו בפנינו ועל סמך זה שקלנו וסברנו שזה מקים את העבירות.
11 אמרו שקראנו לתיק זה "תיק דגל" וזה טפריע לי כמרקליכות.
12 לבקשת בית המשפט לא פורטתי את כל השדות והשונה בין שני המקרים, דהיינו, בתיק שבפנינו,
13 בתיק של ד.א. מירושלים.

14
15 **ב"כ הנאשם:** אין לנו צורך להשיב. בית המשפט כבר שאל את כל השאלות.

16 **החלטה**

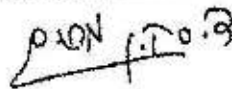
17
18 הדין יודחה לנתון הכרעת דין למועד שיודע לבדדים.

19
20
21 **הנאשם יובה באמצעות ליווי שב"ס במועד שיוקבע**

22
23
24
25
26
27
28 **ניתן והודע היום י"ט טבת תשע"ד, 22/12/2013 במועד הנוכחים.**

דענן בן-יוסף, שופט

כיום דיסקין, שופטת

נורית אהליבוב, שופטת
אב"ד

חוקלד על ידי גופר דנידי

29
30